

bindelse mellem oplysningsarbejdet herhjemme og projekterne i udlandet en helt afgørende betydning. Ganske vist lægger vi megen vægt på den førnævnte oplysningsvirksomhed vedrørende de store internationale organisationer og deres arbejde i u-landene, men det er vor erfaring, at interessen for denne side af oplysningen stærkt støttes af den umiddelbare kontakt, der er opnået gennem vore egne bilaterale projekter.

Efterhånden som interessen for u-landenes forhold voksede frem herhjemme, blev det mere og mere klart for os, at vi på det foreliggende grundlag ikke kunne imødekomme de forventninger, man fra vide kredse i befolkningen stillede til den danske behandling af hele denne problemkreds. Vi henvendte os derfor til daværende undervisningsminister Jørgen Jørgensen i en skrivelse af 8. februar 1960 med en anmodning om, at han ville formidle, at hele denne sag blev taget op til drøftelse i regeringen. I denne skrivelse er mange af de spørgsmål fremlagt, der nu drøftes i folketingsudvalget, og som er blevet behandlet i den af det såkaldte 5 mands udvalg afgivne betænkning af 6. maj d. å., hvorfor en kopi af skrivelserne vedlægges.

Det er på baggrund af 16 års erfaring i mellemfolkeligt samarbejde, herunder 10 år med u-landsarbejde, og vort initiativ gennem nævnte skrivelse til daværende undervisningsminister Jørgen Jørgensen samt vor deltagelse i drøftelserne om hjælpen til u-landene i det sidste par år, herunder min deltagelse i egenskab af formand for Mellemfolkeligt Samvirke i det af regeringen nedsatte udvalg vedrørende tilrettelæggelse og udvidelse af Danmarks bistand til u-landene, at vi nu tillader os over for udvalget at fremføre vore synspunkter.

Hertil kommer det forhold, at udvalgets arbejde og efterfølgende beslutninger i folketinget fundamentalt vil berøre Mellemfolkeligt Samvirkes forhold på de fleste af de områder, hvormed vi beskæftiger os.

Vedrørende den af 5 mands udvalget afgivne betænkning skal jeg anføre, at der i Mellemfolkeligt Samvirkes forretningsudvalg er enig tilslutning til en overvejende del af de heri fremførte synspunkter. Dog

ønsker man at understrege, at udformningen i praksis af forslagene vil være af afgørende betydning.

Vi tillægger det stor betydning, at der i det af betænkningen foreslåede råd virkelig bliver tale om en omfattende folkelig repræsentation. Det er endvidere vor opfattelse, at man bør bestræbe sig på, at styrelsen bliver så effektiv, at det foreslåede lille forretningsudvalg under denne ikke bliver nødvendigt. Det er også vor opfattelse, at der i styrelsen bør være plads til mennesker med betydelig sagskundskab og dyb interesse for den foreliggende sag, og som kan forventes at udøve et selvstændigt initiativ. I lighed med, hvad der er foreslået i den nu afgivne svenske proposition til riksdagen, mener vi, at halvdelen af pladserne i styrelsen bør besættes med medlemmer hørende til denne kategori.

Endvidere skal vi anføre, at vi frygter, at tendenser i retning af, at der ikke straks oprettes et effektivt virkende sekretariat med hertil hørende energisk ledelse og dygtige og godt lønnede medarbejdere, vil kunne være en alvorlig hindring for gennemførelsen af det værdifulde arbejde. I særdeleshed tillægger vi det betydning, at man i ledelsen af dette arbejde finder frem til en selvstændig og initiativrig personlighed. Det er vor opfattelse, at den ønskede styrke i sekretariatet bedst opnås gennem en vidtgående selvstændighed over for udenrigsministeriet, der dog naturligt må være ressortministerium for de nye organer. En sådan selvstændighed vil også lette den nære forbindelse, som skal opretholdes med en række andre ministerier. Det skal i denne sammenhæng endvidere anføres, at sekretariatet i praksis vil få et meget væsentligt ansvar for, at en stadig *gensidig* kontakt med befolkningen vedrørende u-landsarbejdet kommer i stand.

Mellemfolkeligt Samvirke ønsker oprettelse af et dokumentationscenter i den af udenrigsministeren under første behandling i folketinget fremførte form og mener, at dette — efterhånden som der vil være forskere til rådighed — bør udvides til et institut, som på sagkyndigt grundlag kan beskæftige sig med specielle u-landsproblemer og herigennem medvirke til en solidere fundamentet planlægning af frem-